

**ØSTRE LANDSRET
DOM**
afsagt den 9. februar 2024

Sag BS-18842/2023-OLR
(25. afdeling)

Appellant, tidligere Sagsøgte
(advokat Søren Lundsgaard og advokat Gert Willerslev)

mod

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger
(advokat Stefan Møller Jørgensen, besk.)

Retten i Lyngby har den 30. marts 2023 afsagt dom i 1. instans (sag BS-39888/2021-LYN).

Landsdommerne Lene Jensen, Jesper Jarnit og Thomas Kloppenburg (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellant, tidligere Sagsøgte, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse, subsidiært betaling af 300.000 kr. eller et mindre beløb.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, har påstået dommen stadfæstet.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger har fri proces uden retshjælpsdækning.

Supplerende sagsfremstilling

Der har i landsretten været afspillet uddrag af Podcast, udgivet af Zetland, og af Dokumentar, udgivet af Danmarks Radio.

Forklaringer

Appellant, tidligere Sagsøgte, Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, Vidne 1 og Vidne 2 har afgivet supplerende forklaring.

Appellant, tidligere Sagsøgte har forklaret bl.a., at han har samlet på sølv siden 1968, og at han ejer en større sølvsamling. Han har desuden arbejdet som advokat i mange år med speciale inden for fast ejendom.

De oplysninger, som han modtog fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, var præget af unøj-agtigheder. Det skyldtes formentlig, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger selv havde modtaget nogle upræcise oplysninger fra sigøjnerne.

Han havde ikke grundlag for at tro andet end, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger var troværdig og hæderlig. Han kendte i forvejen Person 1, som Appelindstævnte, tidligere Sagsøger oplyste, at han samarbejdede med, og Person 1 var ordentlig og troværdig.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger fremhævede på deres første møde, at han gerne ville hjælpe med at skaffe sølvet tilbage. Appelindstævnte, tidligere Sagsøger havde fået oplyst, at sigøjnerne var bekendt med den udlovede dusør. De aftalte, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger kunne indlede forhandlinger med sigøjnerne om tilbagelevering af sølvet, herunder at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger kunne tjene penge på sit arbejde, hvis han forhandlede prisen ned til under 400.000 euro. Han sagde flere gange til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, at beløbet på 400.000 euro lå fast.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger oplyste efterfølgende, at han flere gange havde haft kontakt med sigøjnerne, men at de ikke ville gå ned i pris og derfor fortsat krævede 400.000 euro for sølvet. Han lagde derfor til grund, at der ikke var mere at komme efter i forhold til at få forhandlet prisen ned. Appelindstævnte, tidligere Sagsøger sagde flere gange, at hvis han ikke fik noget ud af det, kunne han lige så godt give sigøjnerne nummeret til Vidne 1, og så kunne de ringe til ham. Han fandt det dog usandsynligt, at sigøjnerne ville ringe til Vidne 1.

Den skriftlige aftale endte med at omfatte et beløb på 3,6 mio. kr., fordi Appelindstævnte, tidligere Sagsøger sent i forløbet ønskede beløbet forhøjet til 4 mio. kr. Han blev stiktosset, da han hørte det. Vidne 1 fik beløbet forhandlet ned til 3,6 mio. kr. De 600.000 kr. skulle dække nogle vekselomkostninger på ca. 300.000 kr. og et vederlag til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger på 300.000 kr., der også omfattede Appelindstævntes, tidligere Sagsøger aflønning af eventuelle medhjælpere. Aftalen og dusøren er to forskellige ting. Beløbet på 400.000 euro er baseret på oplysninger fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøger om, hvad sigøjnerne krævede i betaling for sølvet. Det var alene de 300.000 kr. i aftalen på 3,6 mio. kr., der udgjorde en egentlig dusør.

Han konciperede aftalen og gennemgik den linje for linje med Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Efter ønske fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøger blev aftalen på ét punkt tilrettet. Oplysningerne i aftalens pkt. 1 om købsprisen for

sølvet var baseret på oplysninger fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Han gik ud fra,

at oplysningerne var korrekte. Appelindstævnte, tidligere Sagsøger oplyste, at han ville lade aftalen gennem-gå af sin advokat.

Han modtog sølvet fra politiet otte dage efter, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger oplyste at have modta-get det.

Der sad fortsat klæbemærker på sølvet, og han anser det for særdeles usandsynligt, at sølvet kan være blevet vasket af Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Sølvets har en samlet nettovægt på 54,2 kg.

Vidne 1 oplyste til ham, at det ville være klogt at optage samtalerne med Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Han har tilstræbt at fortælle sandheden til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger gennem hele forløbet. De op-lyste dog ikke til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, at samtalerne blev lydoptaget. Vidne 1 sagde under et møde til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, at mødet ikke blev lydoptaget. Det faldt ham ikke ind at korri-gere dette.

Han vidste ikke, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger skulle låne penge på det sorte marked for at købe sølvet tilbage. Den del var ham uvedkommende. Han havde ingen kontakt selv med sigøjnerne og ville ikke have noget med dem at gøre. Appelindstævnte, tidligere Sagsøger nævnte, at han muligvis skulle betale i rater, men at han selv havde fravalgt det, fordi han gerne ville have sagen afsluttet.

Han har ikke haft kontakt med politiet under den del af forløbet, hvor Appelindstævnte, tidligere Sagsøger var involveret.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger har forklaret bl.a., at han for 12-13 år siden arbejdede i en sølvhandel. Det er derfra, han har sin viden om guld og sølv.

Han har lånt 1,5 mio. kr. af Vidne 2 til betaling for sølvet. Han skyldte i for-vejen Vidne 2 500.000-600.000 kr. Det var meningen, at Vidne 2 skulle have de 1,5 mio. kr. tilbage.

Aftalen med Appellant, tidligere Sagsøgte indeholdt en samlet dusør på 3,6 mio. kr. Det var ligegyldigt for Appellant, tidligere Sagsøgte, hvad han (Appelindstævnte, tidligere Sagsøger) reelt havde af udgifter, herun-der hvad købsprisen for sølvet var. Han fik under hele forløbet oplyst af Vidne 1, at hvis han kunne forhandle prisen for sølvet ned under 400.000 euro, kunne han beholde differencen mellem de 400.000 euro og købsprisen. Han løj ikke over for Appellant, tidligere Sagsøgte, da han indgik den skriftlige aftale med ham.

Appellant, tidligere Sagsøgte præsenterede ham på et tidspunkt for en aftale, hvoraf det fremgik, at han kun ville få udbetalt den fulde dusør, hvis sølvet var i samme stand, som da det blev stjålet. Appellant, tidligere Sagsøgte ville derved have mulighed for at reducere udbetalingen, hvis sølvet var i en ringere stand end forudsat. Han oplyste til Appellant, tidligere Sagsøgte, at han ikke ville skrive under på denne aftale.

Da han afhentede sølvet, accepterede de mænd, der overdrog sølvet til ham, at han i første omgang alene betalte 2,5 mio. kr. De resterende 500.000 kr. kunne han betale senere. Han oplyste til personerne, at han kun havde medbragt 2,5 mio. kr., men han fik alligevel udleveret sølvet. Han håbede, at han kunne slip-pe med at betale restbeløbet, men det var ikke tilfældet.

Han bar sølvet ind i bilen sammen med mændene og kørte til sommerhuset, hvor han opbevarede sølvet.

Han har lånt penge af sine forældre for at kunne betale de sidste 500.000 kr. til sigøjnerne. Han har nok i alt lånt 1 mio. kr. af sine forældre. Hans far havde en del kontanter i sin bankboks. Vidne 2, som lånte ham 1,5 mio. kr., ligger altid inde med mange kontanter.

Sølvmærkerne eller en del heraf faldt af, da han vaskede sølvet efterfølgende i en spand i sommerhuset. Han kunne se, at der lå en masse hvide mærker i van-det, da han hældte det ud. Han kan ikke udelukke, at der fortsat sad nogle mærker på sølvtøjet. Han vil tro, at han blev bedt om at vaske sølvet for at fjer-ne eventuelle fingeraftryk. Han ved ikke, hvorfor personerne ikke selv havde afvasket sølvet inden overdragelsen. Det var meningen, at de skulle vaske søl- vet af i forbindelse med overdragelsen, men det opgav de.

Han ville have oplyst sit kontonummer til Appellant, tidligere Sagsøgte i forbindelse med overdragelsen af sølvet til Appellant, tidligere Sagsøgte den 13. december 2018, men det nåede han ik-ke. Meningen var, at Appellant, tidligere Sagsøgte først skulle have lov til at gennemgå sølvet, inden betalingen blev gennemført. Han ringede til Appellant, tidligere Sagsøgte om morgenen ved 6-7-tiden og kørte derefter ud til ham. Han kørte hen til det sted ved Appellants, tidligere Sagsøgte hus, hvor han skulle parkere. Han så, at der allerede holdt en civil politibil på stedet, men det tænkte han ikke nærmere over. Han blev herefter anholdt.

Appellant, tidligere Sagsøgte var ikke en del af aftalen med tredjemanden (sigøjneren fra Danmark). Appellant, tidligere Sagsøgte ville intet have med denne del at gøre. Han fik udleveret en telefon af tredjemanden, som han skulle bruge. Tredjemanden kunne via den kommuni-kere med ham. Han blev bedt om efterfølgende at aflevere telefonen tilbage til tredjemanden. Den skulle afleveres tilbage tæt på, hvor han boede.

Han har hele tiden sagt, at han grundet sin egen sikkerhed ikke vil medvirke til at give oplysninger, så andre anholdes. Han er heller ikke i besiddelse af nær-mere oplysninger om bagmændenes identitet.

Han oplyste ikke til Appellant, tidligere Sagsøgte, hvor mange penge han havde i bagagerummet, da de mødtes i sejlklubben.

Vidne 2 har forklaret bl.a., at der alene er oprettet et lånedokument mellem Appelindstævnte, tidligere Sagsøger og ham for 1 mio. kr. Oprettelsen af dokumentet skete, fordi banken ud fra hans kontooplysninger havde bedt om nærmere oplysninger om en række overførsler fra ham til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger på samlet 1-1,5 mio. kr. Pengene hidrørte fra løn- og udbyttebetaling fra hans virksomheder. Han var på daværende tidspunkt direktør for Virksomhed A/S, som var et call-center. Han modtog direktørløn, og da han ejede halvdelen af selskabet, fik han også udloddet udbytte gennem holdingselskabet. Han tjente dengang 15-17 mio. kr. om året. Han har desuden på et tidspunkt tjent ca. 100 mio. kr. på et salg af selskabet Virksomhed, som han var medejer af.

Det kan godt passe, at han lånte Appelindstævnte, tidligere Sagsøger 1,5 mio. kr. til brug for tilbagekøbet af sølvet. Pengene stammede i det væsentlige fra kasinogevinster. Han havde i alt 4-5 mio. kr. fra kasinospil liggende i en bankboks. Der var tale om gevinster over mange år, og han har brugt langt flere penge på kasinospil, end han har vundet. Han transporterede pengene til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger i en pose.

Han ved ikke, om Appelindstævnte, tidligere Sagsøger kunne betragtes som kreditværdig. Det var en klar aftale, da han lånte Appelindstævnte, tidligere Sagsøger de 1,5 mio. kr., at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger ved tilbagebetalingen samtidig skulle afdrage lidt yderligere på den gæld, han havde til ham.

Vidne 1 har forklaret bl.a., at der ikke blev lavet et opdragsdokument mellem ham og Appellant, tidligere Sagsøgte, men de aftalte, at han skulle fungere som bisidder og sørge for, at Appellant, tidligere Sagsøgte ikke blev snydt, ligesom han skulle forsøge at sikre, at Appellant, tidligere Sagsøgte fik sit sølv tilbage. Han oplyste over for Appellant, tidligere Sagsøgte, at han ikke ville have noget at gøre med selve overdragelsen af sølvet og betalingen herfor. Han talte ikke med Appellant, tidligere Sagsøgte om de drøftelser, som han løbende havde med politiet. Han bekendt har Appellant, tidligere Sagsøgte ikke drøftet sagen med politiet under forløbet, hvor de afholdt møder med Appelindstævnte, tidligere Sagsøger.

Den person ”Navn 2”, som han omtalte over for Appellant, tidligere Sagsøgte den 12. december 2018, må være politiassistent Person 2. Han husker ikke det nærmere indhold af samtalen. Han og Appellant, tidligere Sagsøgte har ikke sammen talt med Person 2. Han har mødt Person 6, der også er ansat i politiet, i forbindelse med et ko-ordinerende møde, som han holdt med politiet, Tryk Forsikring og Appellant, tidligere Sagsøgte. Det var måske en uge eller 14 dage før, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger henvendte sig.

Han havde tidligere samarbejdet med nogle firmaer, som man kunne kontakte, hvis Appelindstævnte, tidligere Sagsøger ikke ville eller kunne udføre opgaven. Han skrev sammen med Appelindstævnte, tidligere Sagsøger på Appellants, tidligere Sagsøgte vegne. Den indgåede skriftlige aftale indebar, at hvis

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger leverede sølvet tilbage, skulle han have dækket nogle konkrete udgifter og der-udover have et honorar.

Appelindstævnte, tidligere Sagsøger lagde kortene på bordet og oplyste, at det ikke var verdens bedste men-nesker, som han forhandlede med, og at han derfor gerne ville have en sikkerhedsmand med sig, når sølvet skulle afhentes.

Han svarede nej, da Appelindstævnte, tidligere Sagsøger på et tidspunkt spurgte, om en af deres samtaler blev lydoptaget. Appellant, tidligere Sagsøgte vidste ikke, at han optog samtalerne med Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Han går ud fra, at han har sendt lydfilerne til politiet efter anholdelsen af Appelindstævnte, tidligere Sagsøger.

Han har på et tidspunkt overvejet, om Appelindstævnte, tidligere Sagsøger måske selv lå inde med sølvet. Oplysningerne fra Appelindstævnte, tidligere Sagsøger om, hvordan forhandlingerne mellem Appelindstævnte, tidligere Sagsøger og sigøjnerne forløb, var vigtige for Appellant, tidligere Sagsøgte.

Det var ret sent i processen, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger pludselig krævede yderligere 1 mio. kr. Han ved ikke, om ekstrakravet blev fremsat af Appelindstævnte, tidligere Sagsøger telefonisk. Han skrev til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger, at han syntes, de skulle se at få lukket aftalen, så den lød på 3,6 mio. kr. Appellant, tidligere Sagsøgte syntes, at kravet på yderligere 1 mio. kr. var for meget. Appelindstævnte, tidligere Sagsøger accepterede tilbuddet, kontrakten blev udfærdiget og underskrevet, og tingene blev sat i værk.

Af de 3,6 mio. kr. ville Appelindstævnte, tidligere Sagsøger tjene 200.000-250.000 kr. Beløbet var sammensat således, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger fik dækket sine udgifter til lånet af de 3 mio. kr., herunder til vekselgebyrer, og han desuden kunne aflønne nogle ”sikkerhedsfolk” for at tage med til Tyskland og afhente sølvet. Når disse udgifter var fratrukket, skulle der gerne være 200.000-250.000 kr. til Appelindstævnte, tidligere Sagsøger. Det var ultimativt, at der skulle betales 3 mio. kr. for sølvet.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår, om Appelindstævnte, tidligere Sagsøger i henhold til aftale af 12. december 2018 har krav på betaling af 3,6 mio. kr. for fremskaffelsen af det sølv, der blev stjålet fra Appellant, tidligere Sagsøgte ved et indbrud den 8. september 2018, eller om aftalen helt eller delvist skal tilsidesættes på grund af svig eller bristende forudsætninger, eller fordi det ville stride imod bl.a. almindelig hæderlighed eller lov og ærbarhed eller være urimeligt at gøre den gældende. Da det er Appellant, tidligere Sagsøgte, der har påstået aftalen tilsidesat, påhviler bevisbyrden herfor ham.

Efter en samlet vurdering af bevisførelsen finder landsretten, at Appellant, tidligere Sagsøgte ikke har godtgjort, at Appelindstævnte, tidligere Sagsøger svigagtigt har afgivet urigtige oplysninger om omstændigheder, der kan antages at være af betydning for den indgåede aftale, eller gjort sig skyldig i fortieelse af

sådanne oplysninger. Appellant, tidligere Sagsøgte har heller ikke godtgjort, at der foreligger sådanne om-stændigheder, at det vil stride mod almindelig hæderlighed at gøre aftalen

gældende. Landsretten tiltræder derfor, at aftalelovens §§ 30 og 33 ikke finder anvendelse.

Det følger af aftalen, at betalingen af de 3,6 mio. kr. sker til fuld og endelig afgørelse af ethvert mellemværende mellem Appellant, tidligere Sagsøgte og Appellindstævnte, tidligere Sagsøger, og at alle omkostninger forbundet med veksling af danske kroner til euro er Appellant, tidligere Sagsøgte uvedkommende. Som aftalen er formuleret, er det således uden betydning, om Appellindstævnte, tidligere Sagsøger har betalt 2,5 mio. kr. eller 3 mio. kr. for sølvet, om han har haft udgifter til medhjælpere, og om han har haft udgifter til veksling af kontanter fra danske kroner til euro. Herefter og af de grunde, som i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten, at der heller ikke er grundlag for at tilsidesætte aftalen helt eller delvist efter aftalelovens § 36 eller forudsætningslæren.

Landsretten finder endvidere, at aftalens indhold ikke strider mod lov og ærbarhed, hvorfor der ikke er grundlag for som påstået af Appellant, tidligere Sagsøgte at tilsidesætte aftalen efter Danske Lov 5-1-2. Selv hvis Appellindstævnte, tidligere Sagsøger i et eller andet omfang måtte have anvendt sorte penge til at betale for sølvet, kan dette efter landsrettens opfattelse ikke føre til et andet resultat. Det kan således efter parternes samstemmende forklaringer lægges til grund, at Appellant, tidligere Sagsøgte på ingen måde ville involveres i Appellindstævntes, tidligere Sagsøger forhandlinger med den eller de personer, som var i besiddelse af sølvet, hvorfor det ikke kan anses for at have været et vilkår eller en forudsætning for Appellant, tidligere Sagsøgte, hvordan Appellindstævnte, tidligere Sagsøger kom i besiddelse af sølvet, og hvordan han skaffede midlerne hertil.

Appellant, tidligere Sagsøgte har herudover gjort gældende, at aftalen er bortfaldet, fordi han ikke senest den 19. december 2018 kl. 16 fik sølvet stillet til rådighed, hvilket var et vilkår efter aftalen. Landsretten bemærker hertil, at selvom Appellant, tidligere Sagsøgte først fik sølvet stillet til rådighed den 20. december 2018, da han fik det udleveret fra politiet, vil det efter en samlet vurdering være urimeeligt at gøre dette vilkår gældende, jf. aftalelovens § 36. Landsretten lægger herved navnlig vægt på, at det ikke beror på Appellindstævntes, tidligere Sagsøger forhold, at politiet først udleverede sølvet til Appellant, tidligere Sagsøgte den 20. december 2018. Landsretten lægger endvidere vægt på, at fristen den 19. december 2018 efter det oplyste var begrundet i, at Appellant, tidligere Sagsøgte inden dette tidspunkt skulle give besked til sit forsikringsselskab, hvilket han må antages at have kunnet gøre umiddelbart efter, at politiet tog sølvet i deres besiddelse den 13. december 2018.

Da det, som Appellant, tidligere Sagsøgte i øvrigt har anført for landsretten, ikke kan føre til et andet resultat, og da landsretten af de af byretten anførte grunde tiltræder, at der skal ske forrentning fra den 13. december 2018, stadfæster landsretten byrettens afgørelse.

Efter sagens udfald skal Appellant, tidligere Sagsøgte i sagsomkostninger for lands-retten betale 200.000 kr. til statskassen til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet taget hen-syn til sagens omfang og forløb, herunder at sagen har været hovedforhandlet over to retsdage.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal Appellant, tidligere Sagsøgte inden 14 dage betale 200.000 kr. til statskassen. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 09-02-2024 kl. 10:00

Modtagere: Advokat (H) Søren Lundsgaard, Advokat (H) Gert Willerslev Jakobsen, Advokat Stefan Møller Jørgensen, Appellant, tidligere Sagsøgte, Appelindstævnte, tidligere Sagsøger